

bejde, jeg endnu ikke har anset for nødvendigt, for at undersøge, hvad Grunden egentlig var til disse Udvisninger. Derfor vil den højtærede Justitsminister, selv om han nu faar Forslaget vedtaget, ikke i vort Standpunkt kunne se en Opfordring til til næste Aar at møde frem med dobbelt saa mange Udvisninger og derud fra slutte, at saa gaar Socialdemokraterne med uden videre. Det er en for dristig Slutning, rent bortset fra, at den er ulogisk.

Jeg tror, at jeg har tilstrækkeligt gjort Rede for, hvad der var vort Standpunkt og det, der vedrører selve det foreliggende Lovforslag, og at det ærede Medlem, der sidst talte, bliver ved at holde alle disse Presseangreb og deres Betydning for Befolkningen i Danmark og Tyskland frem for mig, rører mig ikke i denne Forbindelse, da det ikke har nogen særlig Forbindelse med Varetagelsen af denne ekstraordinære Lov. Det ærede Medlem siger dertil, at helt uvidende om Indholdet af Presseangrebene kan jeg ikke være, da jeg i Dag har meddelt, at disse Presseangreb netop ikke berørte Udvisninger af Personer, der havde opholdt sig her i over 2 Aar. Jeg maa indrømme, at saa uvidende er jeg ikke, men jeg maa desværre indrømme, at denne Viden har jeg ikke fra mig selv, men fra den højtærede Justitsminister, som netop ved Sagens første Behandling oplyste ogsaa mig om, at disse Presseangreb, der havde fundet Sted, egentlig ikke vedrørte dette Spørgsmaal, de vedrørte ikke Folk, der havde boet her i over 2 Aar, før de blev udvist, de vedrørte de forskellige Spørgsmaal vedrørende Forlængelse af Opholdstilladelse, Indrejsetilladelse o. s. v.

Jeg tror dermed, jeg har svaret paa det, der i Virkeligheden vedrører den vedkommende Sag, og om Oplysningerne er tilfredsstillende eller ikke, kan vi jo kun bedømme, da det er os, der skal stemme om det. Vi finder dem altsaa ikke tilfredsstillende til at begrunde en Forlængelse af denne rent ekstraordinære Lov.

Det ærede Medlem sluttede med at udtale, at man ikke skal være selvisk, en meget mærkelig Udtalelse paa det Sted, hvor den blev anbragt. Jeg talte om, at man skulde bestræbe sig ogsaa paa sin egen sædelige Fuldkommengørelse indirekte. Det ærede Medlem mener, at man i saa Tilfælde er selvisk. Det er en fuldkommen Misforstaaelse, man er lige det modsatte.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærk-

ning. Jeg henstiller til efterfølgende Talere at holde sig til Sagen i snævraste Forstand.

Kragh: Jeg skal holde mig Formandens Anmodning efterretteligt.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) vilde ikke indkassere min Kompliment for den Viden, som han dog trods alt besidder paa det Omraade, der her beskæftiger os. Det ærede Medlem siger, at denne Viden har han ingenlunde fra Pressen, men fra den højtærede Justitsminister. Det vil altsaa sige, at det ærede Medlem, en af Socialdemokratiets Rigsdagsmænd, ikke i Løbet af dette Foraar og denne Sommer har læst noget af det, som hans førende Organ paa den ledende Plads i Bladet har diverteret Læserne med gennem Maaneder. Det gør det ærede Medlems sunde Sans al mulig Ære — jeg maa gaa ud fra, at det skyldes, at han paa Forhaand kender Gehaltet af det Stof, som her bydes paa. Naar det ærede Medlem siger, at jeg har erklæret, at han i Fjor ikke forlangte Oplysninger og dog stemte for Loven og i Aar, da han har faaet Oplysninger, ikke vil stemme for den, er det en Forvanskning af min Udtalelse. Jeg har ikke sagt, at det ærede Medlem ikke i Fjor søgte Oplysninger, men jeg har sagt, at det vilde være heldigt, om det ærede Medlem kunde oplyse, i hvilken Henseende de Oplysninger, han i Fjor fik, i Karakter skilte sig fra dem, han har faaet i Aar, thi det vilde for os gøre hans afvigende Stilling i Aar i Sammenligning med i Fjor forstaaelig. Jeg har ment det ønskeligt, at der ved den Lejlighed, som denne Forhandling har givet, og efter den Stilling, som Socialdemokratiet gennem sin Ordfører har indtaget til denne Sag, blev fremsat en Protest mod de Presseangrebs Karakter og Indhold, som gennem Maaneder er præsteret i „Social-Demokraten“ som førende Organ, Angreb, som Partiet ikke kan vise bort fra sig som sig uvedkommende, men for hvilke Partiet som saadant maa hæfte.

Steincke: Hvis det ærede Medlem kendte Forhandlingerne fra i Fjor — jeg tør maaske sige endnu bedre, end han kender Forhandlingerne i Aar —, vilde han vide, at jeg i Fjor slet ikke forlangte nogen Oplysninger, men gav Ministeriet Udsættelse med Oplysningerne og med Udvalgsbehandlingen, saaledes som jeg omtalte før.

Naar det ærede Medlem af mine Udtalelser sluttede, at jeg ikke har læst „Social-